

4^Η

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

1936-1940

=

ΣΤΑΔΙΟΝ Ε. Ο. Ν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 3^Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΩΡΑ 8.30 Μ. Μ.

=

ΕΟΡΤΗ

ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΩΡΓΑΝΟΥΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ Ε. Ο. Ν.

ΑΡΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΘΗΛΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

=

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΛ. ΚΛΩΝΗΣ Γενική Καλλιτεχνική Διεύθυνσις

Ι. ΣΑΪΔΕΡ Χορογραφία

Γ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ Προσαρμογή - Μουσική Διεύθυνσις

Ι. ΚΟΠΑΝΑΣ Διδασκαλία - Όμαδική κίνησις

ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ - ΠΟΝΗΡΙΔΗ - ΧΑΛΚΙΑ

Διδασκαλία όμαδικής άπαγγελίας Κ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Διδασκαλία άσμάτων

Γ. ΑΨΗΣ

Λαϊκών Χορών Διδασκαλία

ΤΑΣΙΤΣΑ ΤΙΑΛΙΟΥ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

Ή Άνδρική Χορωδία Ε.Ο.Ν. — Διεύθυνσις Μ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ

Ή Χορωδία Θηλέων Ε.Ο.Ν. — Διεύθυνσις Γ. ΑΨΗ

Ή Στρατιωτ. Μουσική του Γ' Σ. Σ. Διοικητής Α. ΚΑΡΑΜΙΤΣΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος τὸ πρῶ ἀρχαῖο καὶ μαζί τὸ πρῶ νέο ἐμφανίζει στὴ μακραίωνη ἱστορία του μίᾳ ἐνιασίᾳ ζωῇ, μίᾳ βαθύτατη συνοχή, πού βρῖσκει πάντα τὴ δύναμι ν' ἀναγεννιέται σὲ νέες μορφές συνεχίζοντας τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν παράδοση.

Τρεῖς εἶναι οἱ μεγάλοι σταθμοὶ τῆς ζωῆς του :

Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΟΧΗ, Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ καὶ Η ΝΕΑ.

Ἡ Ε. Ο. Ν. φορεὺς τοῦ Ἐθνικοῦ πνεύματος ἐκφράζει μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου αὐτὴν τὴν ἐνότητα συμβολικά ὡς ἑξῆς :

I. Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΟΧΗ

Ὁ Βωμός, τὸ πῦρ τῆς Ἑστίας, πού συμβολίζει τὴν οἰκογενειακὴ πολιτικὴ, τὴν ἐθνικὴ καὶ κοσμικὴν ἐνότητα εἶναι τὸ κέντρο τῆς ἑορτῆς ὡς σύμβολο τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος. Ἄλκιμος νέος, πυρφόρος ἀνάβει τὴν φλόγα τοῦ Βωμοῦ ὅπου γύρω χορὸς γυναικεῖος προσφέρει χοές καὶ ὕμνει τὴν Ἑστία. Ἀκολουθεῖ ἡ πάροδος τῶν ἀρχαίων πολεμιστῶν οἱ ὅποιοι ἐκτελοῦντες πυρρῆχιον χορὸν προασπίζουσι τὰ πάτρια. Τὸ πρῶτον αὐτὸ μέρος ἐκφράζει τὴν παράδοση καὶ τὸ πολεμικὸ πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, τὴν δύναμη πού ἐφρούρησε τὴν ὑπόστασιν καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἐνότητα.

II. ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΠΟΧΗ

Εἰς τὸ δεῦτερον μέρος τονίζεται τὸ θρησκευτικὸ πνεῦμα τοῦ Βυζαντίου ὡς ἀντιστοιχία τῆς Ἀρχαίας Ἐποχῆς.

Περὶ τὸν Βωμὸν κινουνται καὶ ὕμνουσι Βυζαντινὲς ἀρχόντισσες καὶ ομάδες λαοῦ. Τὴν πομπὴν κλείνουσι πολεμισταὶ τοῦ Βυζαντίου οἱ ὅποιοι ψάλλουσι μαζί μὲ τὰς ἄλλας ομάδας τὸν νικητήριον ὕμνον «τῆ ὑπερμάχῳ».

III. ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Εἰς τὸ τελευταῖον μέρος ἀκούγεται τὸ τραγοῦδι τῶν χρόνων τῆς σκλαβιάς καὶ δίδεται ἡ προεπαναστατικὴ ἀτμόσφαιρα. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐθνικὴ ἐξέγερσις μὲ τὴν εἴσοδον τῶν ἀρματωλῶν καὶ κλεφτῶν. Χορεύονται λαϊκοὶ χοροὶ, καὶ ομάδες ἐργαζομένων ψάλλουσι τὸ τραγοῦδι τῆς δουλείας. Φαλαγγῖτες καὶ φαλαγγίτισσες εἰς σχηματισμοὺς πλαισιώνουσι τὸν Βωμὸν καὶ ἀνάβουσι ἐκ νέου τὴν φλόγα τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.